

mig, men derimod netop viste, at det i dette Sogn var muligt at erholde Jord, men kun noget dyrt. Dette kan ikke forandres ved en Expropriationslov.

Steffensen: Jeg skal ogsaa bemærke, at jeg ikke kan ansee Loven for at være udfommen uden Marsag; thi naar det er paalagt Forstanderskabet at bygge Huus, og det ikke kan faae nogen Plads at bygge paa, og det ikke er paalagt Nogen at sælge sin Jord, da antager jeg det paatide, at der kunde siges, der skal den bygges, naar der betales, hvad der er billigt; saa jeg indseer ikke, at det er uden Grund, at Loven er udfommen. Da jeg nu har reist mig, skal jeg med Hensyn til det Vædringsforslag, der er stillet af den ærede Landstingsmand for 2den Valgfreds (Thalbitzer) bemærke, at jeg kan ikke Andet end understøtte dette Forslag; thi jeg troor ikke, at derved kan skee nogen Skade, da de Mennesker, der skulle have Huusly, dog skulle være et Sted, og hvad enten de blive paa Selveier eller Fæstegods, skulle de dog have Huus, om ikke anderledes saa ved Expropriation; og saalænge de alene kunne være hos Selveierne, blive Selveiercommunerne overfyldte, omendstjøndt Indsidderne jo ogsaa rigtignok kunne være til Nytte og bestille Noget, da de jo enten have Penge eller kunne arbejde, men naar de ikke maae boe paa Fæstegodsset, kan dette ikke drage Nytte deraf. Derfor kan jeg ikke Andet end understøtte dette Vædringsforslag.

Solberg: Jeg skulde blot tillade mig nogle enkelte Ytringer i Anledning af, at den ærede Ordfører har taget de Ord til Indtægt, der bleve anførte af den 4de Landstingsmand for anden Valgfreds (P. Jørgensen) nemlig at Ingen uden mod meget høi Betaling, vilde afstaae den fornødne Jord til Opførelse af et Fattighuus. I denne Anledning maa

jeg bemærke, at disse Summer, paa Grund af den Uvillie, der viser sig i Sognene til at lade saadanne Fattighuse opføre, for deri at optage Mennesker, der desværre ikke nyde almindelig borgerlig Agtelse, at disse Summer jo kunne stige til en saa enorm Størrelse, at det ikke bliver muligt for Sognene at betale dem, og at de da befrie sig deraf ved at skubbe den Pligt, de have, til at skaffe disse Medborgere Huusly, fra sig. I Anledning af, hvad der er yttet af den høitagede Indenrigsminister med Hensyn til Kjøbstæderne, maa jeg tillade mig at bemærke, at Forholdet er ganske anderledes der end paa Landet. Jeg vil slet ikke tale om, at der er en saadan Mangfoldighed af Huse og Leiligheder og Folk, der ville modtage Penge, og derfor let lade sig overtale til at udleie deres Huse, men jeg maa gjøre opmærksom paa en anden Ting, nemlig Almindingerne; dersom der nemlig ved Kjøbstæderne findes saadanne, da tilhøre de Kjøbstæden, hvorimod Almindingerne paa Landet ikke tilhøre Landcommunen, men derimod den enkelte By i Communen, og man maa altsaa, hvis man vil erholde dem, affjøre dem paa samme Maade som af en privat Mand, og der ere saaledes de samme Banskelligheder forbundne med saadanne Kjøb, som med ethvert andet. Jeg skal endnu tillade mig at bemærke, da der ere gjort Indvendinger mod Nødvendigheden af denne Lov, at jeg mener, at der er saare Meget, der taler for, at Ministeriet har ladet denne Lov udkomme, og jeg vil gjøre opmærksom paa, at der er dog en stor Forskjel paa den Nødvendighed, der følger af Begivenheder og Phænomener, hvor man bestemt kan paavise Sagen, og den, der følger af Overbeviisningens Nødvendighed, hvor man ikke saaledes bestemt kan gribe med Hænderne og paavise Facta.